

«НАРОДНА ПІСНЯ – ДУША УКРАЇНИ»

АНАТОЛІЙ АВДІЄВСЬКИЙ

Український народний хор імені Григорія Верьовки цьогооріч відзначає 75-ти річчя від часу заснування! Зал Палацу Спорту 15 жовтня ледь вмістив усіх бажаючих потрапити на ювілейний концерт колективу, який давно став брендом України в світі. Напевне тому, що духовним стрижнем хору є критерії правди, віри й любові до Господа-Бога, до України, її народу. Їх започаткував й розвивав впродовж 20 літ Григорій Гурийович Верьовка, збагачував й урізноманітнював у наступні 53 роки Анатолій Тимофійович Авдієвський – славетні диригенти України, що залишаться навіки в пам'яті народній. Ними створено мистецький імідж колективу, який – в ошатному національному вбранні артистів, у неповторній виконавській манері співу, репертуарі з понад 1000 народних пісень з регіонів України, народних пісень мовою оригіналу з тих країн світу, де виступає колектив.

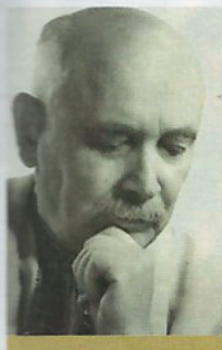
В

ражає активність культуротворчої діяльності хору, з 1965 р. – заслуженого, з 1974 р. – академічного, у 1997 р. – Національного заслуженого академічного українського народного хору імені Г. Верьовки, який впродовж півстоліття виступає з концертами в країнах континентів світу, знайомлячи міжнародну спільноту з націо-

нальним пісенно-танцювальним мистецтвом, хоровими творами композиторів України. Ствердження думки містять статті й фото-літопис книги В. П. Корнійчука «Маестро Анатолій Авдієвський. Портрет хору з мозаїки: художньо-документальна повість», як й низка

Диригує Анатолій Авдієвський

Григорій Віршовка

публікацій, особі, В. Перепелюка, С. Козака, Г. Степанченко. Та найцінніша пам'ять про митців – його величність народний хор – з 1943 року перший і головний хранитель традицій народного гуртового співу як автентичної форми музичного фольклору України.

Впевнена, ще будуть дослідження про творчий шлях колективу в добу СРСР, коли все національне (згадаємо реакцію влади щодо прем'єри фольк-опери «Цвіт Папороті» у Палаці «Україна») ігнорувалося, але Хор співав, а творчий злет у Незалежній Україні з пісенно-

хоровим, танцювальним репертуаром – аж дух захоплює.

Нині в контексті традицій та інновацій його зберігає та збагачує художній керівник й головний диригент, народний артист України Зеновій Корінець. Це ствердив і ювілейний концерт, що відбувся ніби на єдиному подиху глядачів з виконавцями. Ми, як завжди, були зачаровані хоровим, ансамблевим, інструментальним звучаннями, карколомними номерами танцівників й граційними – танцівниці, отримуючи безмежне емоційне піднесення.

Від початку концерту, коли на сцену вийшли ошатні 75 (!) хористів, та впродовж тригодинного пісенно-танцювального дійства нам були даровані величні й душевні, натхненні й неперевершено виразні українські народні пісні. Чоловіча, жіноча, юнацька групи славетного Хору у поєднанні з виступами нещодавно створених жіночого тріо та чоловічого квінтету захоплювали темброво-інтонаційною проникливістю голосів. Віртуозність, виконавська майстерність просто не вкладалась в розуміння можливо-го – з таким блиском та досконалістю грав оркестр, особіно скрипалі, цимбаліст, сопілкарі. В ряду з ними заворожували фаховістю виконання, дивували красою композицій народного танцю хореографи, «зриваючи» бурхливі оплески, овації, схвальні вигуки «браво» й багаторазове «молодці»!

Така щиросердна подяка глядачів – це наша традиція за той душевний катарсис, який своїми виступами надає улюблений колектив. Сміливою інновацією на концерті були не тільки світло ефекти, живописний фон сцени на українські сюжети, але й рішення диригента Зеновія Корінця співати Хору без диригента, з чим блискуче впоралися, як і впродовж року, хористи. А гімнічне «по-авдієвські» звучання у фіналі «Реве та стогне Дніпр широкий» вже разом з диригентом ствердило історичну фразу «хор був, хор є, хор буде!».

Цікаво, що життєвість шевченківських рядків напередодні ювілейного концерту чули й наші воїни у військових частинах в зоні ООС, куди виїжджала частина хору, і в Китаї другої (танцювальної) групи колективу на концерті, в якому збентежені красою й досконалістю побаченого й почутого мешканці питали «А де це Україна?». Про це розповів зі сцени Міністр культури Є. Нищук та вручив артистам від Президента України Привітальну адресу й високі нагороди. Зроби й води Вам, шановні ювіляри! Низький уклін за збереження й розвиток традицій народного гуртового співу, в якому криються джерела української пісні – духовного оберегу народу України.

ОЛЕНА КАВУННИК

